

1209 17. Marts 1897: 1. Beh. af Lovf. om Jordens Udstykning og Sammenlægning m. m. 1210

vist. Dette er jo blot en formel Bemærkning, som jeg henstiller. — Folketinget har ved sin Behandling af Lovforslaget ikke gjort store Forandringer i det, men har accepteret dets Principper og hele Bygning, og det vilde derfor være godt, om man ikke her gjorde andre Forandringer end saadanne, som man finder ganske nødvendige. En af de vigtigste Forandringer, der ere gjorte i Folketinget, er den af den ærede Minister omtalte Forandring i § 2 med Hensyn til Udstykning af Selvejerbøndergaarde. Kommissionsen havde sat Minimum for Hovedparcellen til 12 Tdr. Land boniteret Jord og mindst 1 Td. Hartorn, hvilket Regeringen fulgte i sit Forslag. Der var inden for Kommissionen nogen Betænelighed ved at sætte en saadan Grænse for det hele Land, da det er klart, at der paa mange Steder kunde være Anledning til at gøre Forstel, og man gjorde adskillige Forsøg paa opstille en Skala, der kunde benyttes, men man fandt ingen, som vi alle kunde slutte os til, og saa mente vi, at vi hellere maatte sætte en Minimumsgrænse som almindelig Regel og henviser til, at der kunde gøres saadanne Undtagelser deraf, som ere nævnte i § 3, hvorved der kunde tages Hensyn til det, som vi havde tænkt at imødekomme ved Skalaen. Den Skala, som i Folketinget er sat ind i Loven, finder jeg imidlertid for mit Vedkommende ret tiltalende. I det mindste er Tanken deri absolut brugelig. Hvorvidt de enkelte Tal, som ere nævnte, ere de rette, kan jeg i Øjeblikket ikke udtale mig om; men det vilde forekomme mig heldigt, om det eventuelle Udvalg vilde tage under Overveielse, om man kan gaa ind paa Tallene, som de her foreligge, eller om der er enkelte, som man kunde ønske at saa forandrede. Ogsaa jeg er en Ven af at konservere de Pligthuse, som en Gang ere oprettede. Jeg finder det uheldigt, naar man har institueret, at der i visse Tilfælde skal udlægges Pligthuse, at man saa nogen Tid efter finder, at de ere borte. Jeg skal i den Henseende pege paa Slutningen af §§ 3 og 4, som ere indsatte i Folketinget med den Hensigt at gøre, hvad man kan, for at opretholde Pligthusene. Det kan jeg fuldstændig slutte mig til. Derimod beklager jeg, at Slutningen af § 5 om faste Takster for Landinspektørernes Arbejde er udstemt i Folketinget. Det er et Spørgs-

maal, vi have drøftet ikke saa lidt i Kommissionsen, og Bestemmelser derom ere ret praktiske. Folketinget har som sagt udstemt dem. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at der ogsaa blandt Landinspektørerne er en Del, som ønske faste Takster. Saa vidt jeg ved, er der indført faste Takster i Sverige, og jeg tror, at man er tilfreds med dem der. I og for sig vilde jeg være glad ved at saa dem indførte, men vi have dem jo ikke nu, og det kan selvfølgelig opsættes; det er ikke saa presserende, at Mangelen deraf kan føre til at modsætte sig Loven. Folketinget har i § 4 og den dertil sig sluttende § 17, fastsat Terminen for Bebyggelsen af Parcellerne til 1½ Aar i Stedet for 1 Aar. Jeg anser ganske vist 1 Aar for tilstrækkeligt, men skal selvfølgelig ikke modsætte mig, at den forhøjes til 1½ Aar. — Endelig er der i § 19 i fine af Folketinget indsat en Bestemmelse, som Ministeren ogsaa udtalte sig anerkendende om. Den gaar ud paa, at Stellinierne mellem de forskellige Ejendomme fastslaaes ved Udparcelleringen. Jeg sætter megen Pris paa, at denne Bestemmelse kommer ind i Loven, men kan kun ikke rigtig forstaa Valget af Pladsen derfor. Den er sat ind i Kapitlet om Magelæg, hvor jeg ikke kan indse at den hører hjemme. Naar man ser paa Overkrifterne i Loven, er det vanskeligt at sige, hvor Bestemmelsen skulde staa. Den skulde egentlig have en særlig Stilling, men hvis der skal være Tale om at flytte den til en anden Paragraf, maa den flyttes til § 6, hvor der allerede er Tale om, at naar der foregaar Udstykning, kan man benytte Bejligheden til at saa Skellet fastsat. Det forekommer mig, at Bestemmelsen maa have Plads her, hvis man ikke vil indsætte den i en særlig Paragraf. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget. Jeg kan for min Person slutte mig dertil, og vil i det hele ønske, at det maa nyde hurtig Fremme i dette Ting.

Chr. Nielsen: Efter den udførlige Omtale, som den ærede Minister i sit Indledningsforedrag gav af Loven, og efter den udførlige Gennemgang deraf, som det ærede Medlem for 6te Kreds (Sebested) foretog, skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg vil kun bringe en Tale for dette Lovforslags